

AVDELNING 10

AUGOEIDERNA, DEL ETT

10.1 Augoeidernas natur

¹Augoeiderna är självmedvetna monader tillhörande devaevolutionen. De är monader, som redan i förflutna eoner nådde enheten (46).

²Augoeiderna utgör femte parallelellevolutionen, femte ”skapande hierarkin”.

³LAs kommentar: Termen ”skapande hierarki” är den teosofiska beteckningen för det som Laurency kallar ”parallelellevolution”. Den evolutionsväg, som leder monaderna från mineralriket via växt- och djurrikerna till människoriket och bortom, kallar Laurency den mänskliga parallelellevolutionen och teosoferna den ”fjärde skapande hierarkin”. Det framgår härav att augoeiderna aldrig varit människor utan går en med människoevolutionen parallell evolutionsväg. MV 1.43, 15.5

⁴Denna parallelellevolution eller ”skapande hierarki” är bäraren eller mottagaren av det essentiala (46).

⁵LAs kommentar: Detta essentiala kan i sin tur påverka (inspirera) dels det kausala (47:2,3), dels det högre emotionala (48:2,3) hos människan. Människan når kontakt med sin Augoeides dels via förstatriadens emotionalatom, dels via mentalmolekylen. MV 8.10.6

⁶Denna femte parallelellevolution med sina många grader företräder ”jagprincipen”, och dess medlemmar – augoeiderna – är alstrarna av självmedvetenheten och byggarna av människans kausalhölje. I kausal-mentalvärlden är de väsentligen människan.

⁷LAs kommentar: ”I kausal-mentalvärlden är de väsentligen människan” innebär att människan i denna eon och på nuvarande allmänna utvecklingsstadium väsentligen är en emotional varelse, så att hos majoriteten de högre mentala och kausala medvetenhetsyttringarna, i den mån de alls förekommer, inte är deras egna utan inspirerade av deras augoeider.

⁸Augoeiderna möjliggör för människan att bygga vidare på sitt eget kausalhölje, att utveckla kausalhöljets tolvdelade centrum, den s.k. kausallotusen (CF: Egoic lotus) och att stegvis befria sig från de formens begränsningar hon själv åstadkommit för att i sinom tid komma under inflytande av ett annat slags energi, den essentiala. Genom augoeidernas arbete kan människan bli medveten utan kausal- eller mentalhölje, ty dessa är endast former, genom vilka det essentiala gör sig gällande.

⁹LAs kommentar: Liksom organismen endast är ett redskap eller uttryck för eterhöljet, är det kosmiska organiska, dit 47 hör, avsett att bli endast ett redskap eller uttryck för det kosmiska eteriska, vars första (lägsta) eter är just 46.

¹⁰Monaden kommer cykiskt under inflytande av olika hierarkier, vilka alla bygger ett tillfälligt hölje för monaden, därmed ger monaden möjlighet av vissa egenskaper och erfarenheter, så att den kan öka sin vibrationskapacitet, tills den slutligen frigör sig från den begränsning föreningen med denna hierarki har medfört. Monaden kan därefter nå närmast högre rike, medförande vinsten av den ökade erfarenheten och förmågan.

¹¹Departementen är den positiva aspekten i manifestationen och parallelellevolutionerna (de skapande hierarkierna, monadernas evolutionsströmmar) den negativa (i förhållande till departementen). Departementens och parallelellevolutionernas förening ger upphov till vissa aktiviteter. Inom varje departement och varje parallelellevolution i detta system finns åter en tvåfaldig kraft. Också devamaterien är tvåfaldig, ty de evolutionära devamonaderna är positiva, deras höljen negativa.

¹²Augoeiderna leder sitt ursprung från kosmiska kausalvärlden (29–31).

¹³Den högsta gruppen augoeider är förbunden med den del av planethärskarens hjässcentrum som motsvarar hjärtat. Här finns nyckeln till mysteriet med det emotional-mentala, indiernas kama-manas. Emotionaldevaerna vitaliseras från det planetariska hjärtcentret. Kausal-mental-

devaerna vitaliseras från hjässcentret via den punkt i detta centrum som är förbunden med hjärtat. Dessa två dominerande grupper är totaliteten av emotionalt-mentalt i alla sina yttringar.

¹⁴Vårt solsystem får aldrig betraktas såsom utan samband med föregående solsystemet. I det förra solsystemet nådde alla de ingående världarnas materielag, 43–49, en viss vibrationskapacitet och materieenergierna en förhållandevis hög grad av utveckling. Vissa monader förvärvade självmedvetenhet, och bland dessa återfinns de nuvarande augoeiderna.

¹⁵I det nuvarande solsystemet håller vibrationerna från den kosmiska emotionalvärlden (36–42) på att bli förhärskande. Genom dessa vibrationer, vilka förmedlas av värld 46 (där planet-härskarens kosmiska eteriska centra ligger) och värld 48, gynnas såväl första- som andra-jagens medvetenhetsutveckling.

¹⁶När vårt solsystem går mot sitt slut, kommer det att finnas andrajag redo för manifestation i det kommande, tredje solsystemet. I detta framtida solsystem får de dock vänta, tills världarna 45–49 nått ett bestämt stadium av energiutveckling, liksom de monader, som blev andrajag i det föregående systemet, fick vänta i vårt system, tills de tre lägsta världarna (47–49) nått en tillräcklig vibrationskapacitet.

10.2 Allmänt och inledande om augoeidernas arbete

¹Augoeidernas arbete är omfattande och invecklat.

²LAs kommentar: Det är viktigt inse att deras arbete avser icke enbart mänskligheten, icke enbart fjärde naturriket. De utför viktigt arbete även i samband med femte naturriket, i planetarisk och solsystemisk skala.

³Augoeidernas arbete består i att förena, att förbinda. I all synnerhet är de systemets ”förvandlande energier” och de agenter som genom sina höljen leder de solara och planetariska kollektivväsendenas energier, både när dessa energier går uppifrån ner och när de går nerifrån upp.

⁴Alla augoeider energiseras av och är förbundna med solhärskarens kosmiska fysiska triadatoms (43) femte spiral. Solsystemets sju atomvärldar (43–49) är de sju spiralerna i solhärskarens kosmiska fysiska triadatom (43).

⁵Alla augoeider arbetar som en enhet.

⁶I *Den Hemliga Läran* finns två uttalanden, som ofta förbises och som här återges i parafraaserat skick: 1) Det behövs två sammanbindande höljen, det ena av 45:1-3-, det andra av 47:1-3-materia. Dessa höljen ägs av vissa devakollektiv, som kallas ”trianglar”. 2) Dessa väsen är monader, som redan i förflutna eoner förvärvat åtminstone motsvarande andrajags-medvetenhet (lägst 46).

⁷LAs kommentar: Augoeiderna och protogonerna kallas ”trianglar”, emedan de ingår i och aktiverar trekrafter. Aktiva kraften är Protogonos med tredjetriaden. Passiva kraften är förstatriaden med inneslutna människomonaden. Övervinnande, neutraliserande eller tredje kraften är Augoeides med andratriaden och kausalhöljet, vilket han skänker människomonaden. Protogonerna är augoeidernas ”högre motsvarigheter”. Liksom augoeiderna har motsvarande andrajags kapacitet, har protogonerna motsvarande tredjejags kapacitet. Augoeides tillhandahåller kausalhöljet, som sammanbinder första- och andratriaden, och han möjliggör för förstajaget att bli ett andrajag. På motsvarande sätt tillhandahåller Protogonos det högre superessentialhöljet (45:1-3), som sammanbinder andra- och tredjetriaden, och han möjliggör för andrajaget att bli tredjejag. (MV 13.1,2)

⁸Vad människorna beträffar, har augoeiderna i första hand till uppgift att förbinda andratriaden med förstatriaden, vara den förmedlande länken mellan dessa båda triader, att av sin egen materia bygga kausalhöljen och att skänka de nyvordna människomonaderna dessa. Därmed utrustar de monaderna med förmågan av självmedvetenhet, frambringar de människan.

⁹I andra hand är deras uppgift att i förstatriadens mentalmolekyl inpräglade så mycket av solhärskarens avsikt som individen kan förverkliga i fysiska världen. Det är likaledes deras uppgift att energisera förstatriadens mentalmolekyl hos alla människor och att med den kraft

de äger samordna och energisera människans inkarnationshöljen, så att dessa med tiden kan uttrycka den inneboende monadens lagenliga vilja och avsikt.

¹⁰LAs kommentar: Det som i CF benämns med uttrycket ”implanterandet av (manas’ =) intelligensens gnista” är den process, vari denna energisering av förstatriadens mentalmolekyl första gången genomfördes med vår jordmännisklighet (de monader som blev människor i innevarande eon).

¹¹I förstone tillgodogör sig människan augoeidernas inflytande omedvetet och gensvarar blint och okunnigt på planen. Senare i evolutionen inser människan augoeidernas arbete och samarbetar medvetet med evolutionens plan. Efter tredje initiationen förhärskar vilje- eller avsiktsaspekten (LA: obs! ordvalet här: avsiktsaspekten, solhärskarens avsikt).

¹²Såsom resultat av augoeidernas arbete öppnas kausalhöljets centrum (den kausala ”lotusblomman”) och sammanföres människomonaderna i de grupper som kallas kausalgrupper.

¹³Augoeiderna, femte parallellvolutionen, är naturligtvis en mäktig faktor i femte naturrikets utveckling. Det är i själva verket augoeiderna, som möjliggör detta rike. De överbryggar gapet icke endast mellan tredje och fjärde naturrikena utan även mellan fjärde och femte.

¹⁴LAs kommentar: De möjliggör för monaderna att övergå från djurriket till människoriket och att senare övergå från människoriket till femte naturriket. Därmed möjliggör de femte riket.

¹⁵Vad solhärskaren och planethärskarna beträffar, åstadkommer augoeiderna de betingelser, genom vilka dessa väsens kosmiska eterhölje (43–46) och kosmiska grovfysiska hölje (47–49) förenas, det vill säga i kosmisk skala det som i solsystemisk skala motsvarar människans inkarnation, föreningen av det solsystemiska eteriska (49:1-4) med det systemiska grovfysiska (49:5-7). Detta behandlas utförligare i Avdelning 11, Augoeiderna, Del Två

¹⁶Augoeiderna bildar tre grupper, som alla befattar sig med självmedvetenheten.

¹⁷Första gruppens augoeider arbetar med andratriadens mentalatom och representerar viljan att vara i grovfysisk inkarnation. Deras makt erfares i 47:1 och 47:2. De är dessa materielags materia och liv. Andra gruppens augoeider är förbundna med monadernas kausalhöljen. De är de viktigaste i detta solsystem. De kommer från hjärtcentret och uttrycker dess kraft. Tredje gruppen, motsvarande strupcentret, visar sin makt i 47:4 genom mentalmolekylerna. De är sammanfattningen av monadens förmåga att se, höra och tala i rent esoterisk bemärkelse.

¹⁸Man måste skilja mellan dem som inkarnerade i den primitiva mänskligheten och dem som enbart ”implanterade intelligensens gnista” i människorna. Därmed är vi inne på ämnena kausalisering och gudomsväsens inkarnation. Detta sammanhänger även med förhållandet mellan de monader, som ingår i de olika centren i en planethärskares hölje, och denne planet-härskare själv.

¹⁹LAs kommentar: Märk att augoeidernas förening med människomonaderna framställs såsom deras inkarnation i mänskligheten! Laurency påpekar flerstädes (MV 8.1.1; 8.27.1,2; L3 5.24.6) att teosoferna alltsedan Blavatsky och även Bailey inte gjorde klar åtskillnad mellan Augoeides och människans kausalhölje. De kallade båda för ”själen” eller ”Egot”. Enligt en dylik missvisande terminologi är det ju följdriktigt att beteckna Augoeides’ förening med människomonaden såsom ”själens” inkarnation i ”lägre jaget”. Se också min skrift *Några problem rörande människans medvetenhetsutveckling i Alice A. Baileys framställning och deras lösning enligt hylozoiken*.

²⁰Augoeiderna är verksamma på alla planeter och alltid i sina tre grupper. De anpassar dock sitt arbetssätt efter det utvecklingsstadium planetens mänsklighet nått och till planetväsendets skörd. De tre gruppernas arbete på Jorden kan studeras i *Den Hemliga Läran*. De tre grupperna bör betraktas ur sitt arbetes synvinkel. Detta arbete antyds med uttrycken: 1) de som vägrade att inkarnera, 2) de som implanterade (manas’ =) intelligensens gnista, 3) de som tog kroppar och formade typen. Den mellersta gruppen kan indelas i två grupper: 1) dem som implanterade intelligensens gnista och 2) dem som stimulerar och när anlaget hos de bästa typerna av djuriska människor.

²¹Mycket vore vunnet, om ämnet studerades ur energins och den magnetiska växelverkans synvinkel. De som vägrade inkarnera eller energisera de beredda formerna, handlade lagenligt, och deras motstånd mot inkarnation byggde på magnetisk repulsion. De var alltför lika de former de skulle inkarnera i, varför dessa inte var negativa eller mottagliga för dem. I fråga om den andra gruppen, dem som implanterade gnistan, var de mottagande formerna negativa till de implanterande såsom positiva, varför arbetet kunde fortskrida. Det handlar i alla dessa fall om att negativ devamateria energiseras av positiv, varvid ett tredje slag av elektricitet frambringas.

²²Kausal-mentalvärlden består av det högsta slag av materia och energi som finns i planethärskarens kosmiska grovfysiska hölje (47–49), medan planethärskarens kosmiska eteriska centra finns i värld 46. Från värld 46 kommer den livskraft och de energier som driver planethärskarens kosmiska grovfysiska hölje till ändamålsenlig och sammanhängande verksamhet. Det är alltså i kausal-mentalvärlden, som denna drivkraft först gör sig gällande och kontakten med den högre energin uppnås. Genom att begrunda energisambandet mellan det egna eterhöljet och organismen kan den studerande komma till klarhet om dessa större, planetariska förhållanden.

²³Det är i den kosmiska gasformiga världen, kausal-mentalvärlden (47), som den kosmiska eteriska livskraftens (46) fulla styrka förnims, liksom hos människan andningsluften (49:5) förmedlar den praniska livskraften (49:4) till henne. (LA: Ett mycket gott och åskådligt exempel på ”såsom i det stora, så ock i det lilla” och på den genomgående principen att närmast högre energislag har närmast lägre materia som sitt medium, redskap, hölje eller bärare.) Det är därför augoeiderna, som visserligen är 46-jag, också yttrar sig som självmedvetenhetens princip i kausalvärlden: det essentiala använder det kausala som redskap och hölje. Augoeides är essentialmedvetenhet men manifesteras främst såsom självmedvetenhet och intelligent medvetenhet.

²⁴I innevarande eon tvangs augoeiderna vänta till ett särskilt tillfälle, då de kunde återupptaga sitt arbete. En parallell till detta kan ses i inströmningen av människomonader från mánkedjan under den atlantiska tiden. Parallellen är inte exakt, emedan egenartade förhållanden rådde i mánkedjan och egenartade skördeförhållanden förde in dem att börja inkarnera på Jorden vid denna tid.

²⁵Augoeides arbetar med människan endast när hon är inkarnerad i fysiska världen. Han befattar sig inte med människan under hennes liv mellan inkarnationerna. Människans inkarnationsprocess och hennes liv i fysiska världen är därför viktiga arbetsområden för Augoeides.

²⁶Las kommentar: Observera att augoeiderna manifesteras cykliskt i det stora såväl som i det lilla: De inträdde i manifestation först i mitten av det nuvarande solsystemet och i vårt sjuklot först i mitten av den innevarande eonen. De arbetar aktivt med människorna endast när dessa skall inkarnera och under deras inkarnation, den ojämförligt kortare tiden av människomonadens totala tillvaro i människoriket, eftersom livet mellan inkarnationerna är så mycket längre än dessa själva.

10.3 Augoeidernas huvudsakliga arbete med människorna

¹Augoeidernas arbete med människorna är av tre slag:

²1) *Att rikta vibrationen mot förstatriaden.* Dennas tre enheter har inte hela tiden samma inbördes lägen i förhållande till kausalcentret utan växlar lägen efter utvecklingsstadiet och mottar den inströmmande kraften i olika ordning. På de tidiga stadierna är det den fysiska atomen, som först tar emot kraftströmmen för att vidarebefordra den till emotionalatomen och mentalmolekylen. Denna kraft cirkulerar fyra varv runt triangeln (eftersom detta är fjärde eonen), varefter mentalmolekylen kontaktas för fjärde gången och energin centras i mentalmolekylen fjärde spiral. Först därefter inleder inkarnationshöljens devaer sitt arbete och begynner att ordna den materia som skall bilda mentalhöljet. Därefter förfärdigar de emotionalhöljet och sist eterhöljet.

³I ett senare skede i människans evolution (civilisationsstadiet) är det emotionalatomen som

först kontaktas och vidarebefordrar energin till de två andra triadenheterna. På humanitetsstadiet kontaktas först mentalmolekylen, och i detta fall är det nu möjligt att räta in de tre höljena (mental-, emotional- och eterhöljerna), något som senare blir ett faktum. Fysiska och emotionala triadatomernas femte spiral ökar sin vibration. Som bekant finns det endast fyra spiraler i mentalmolekylen, och så snart dessa är fullt aktiva, blir det möjligt att samordna antahkarana eller kausalbryggan. Att fler av lotusens kronblad nu utvecklas beror delvis på att spiralerna vibrerar och vaknar.

⁴Så snart mentalmolekylen blivit den triadenhet som först tar emot kraftströmmen från augoeiderna, föreligger ett tillstånd, vari kraften framgent kommer att inträda i de tre triadenheterna samtidigt genom de tre utvecklade kronbladen i den yttersta kretsen. Detta markerar att människan nått ett bestämt utvecklingsstadium. Det är augoeidernas sak att rikta kraften till triadenheterna. Senare i evolutionen blir arbetet mer invecklat, ty kronbladen utvecklas och triangeln roterar snabbare.

⁵2. Att uttala det mantra som möjliggör de 777 inkarnationerna. Vart och ett av de sju talen – 700, 70 och 7 – står för dels en inkarnationscykel för kausalväsendet, dels ett särskilt ljud som möjliggör för kausalväsendet att uttrycka något underdepartement av sitt andrajagsdepartement, dels en av de tre yttre kretsarna av kronblad som utvecklas som resultat av inkarnationernas erfarenheter, dels den särskilda grupp av augoeider som formar kausalhöljet till monaden i fråga.

⁶De mantriska ljuden bygger alltså på dessa tal. Med tiden växer mantrat i volym, djup och antal ingående ljud. Genom mantrat drivs kronbladen i fråga till verksamhet och blir inkarnationshöljernas devaer medvetna om vad slags arbete de skall utföra till förberedelse av inkarnationen.

⁷3. Att bygga in i kausalhöljet det som det behöver för att fullkommas. I arbetets tidiga skeden är arbetet förhållandevis ringa. Men när individen nått humanitetsstadiet (högre mentalstadiet) och visar karaktär och förmåga, ökar arbetet snabbt. Då är augoeiderna fullt upptagna med arbetet att fullända kausalhöljet och vidga kausalmedvetenheten. Allt detta genomför de med hjälp av det material förstajaget tillför. När förstajaget gradvis blir självaktivt och utstrålade, attraheras dessa utstrålningar till kausalhöljet och upptas av detta genom augoeidernas aktivitet.

⁸Dessa tre verksamheter är augoeidernas huvudsakliga arbete vad gäller människan. Ifråga om gruppen och icke individen avser deras arbete att anpassa de individuella kausalväsendena till sina grupper och att göra individerna gruppmedvetna. Detta är emellertid möjligt först mot slutet av människans evolution och ombesörjes av den högsta gruppen av augoeider. Den mellersta gruppen, som formar de nio kronbladen, är alltid den aktivaste. Den samarbetar med den lägre gruppen och ger denna av sin energi, som den lägre gruppen direkt överför till förstatriaden.

10.4 Inkarnationshöljernas devaer

¹Förstatriadens devaer indelas i fyra eller tre grupper. Indelningen i fyra grupper utgår från materieaspekten och beror på att dessa devaer bygger människans fyra inkarnationshöljen: organismen, eter-, emotional- och mentalhöljerna. Indelningen i tre grupper utgår från rörelseaspekten och sammanhänger med att de nämnda höljerna energiseras genom förstatriadens tre enheter. Var och en av dessa grupper indelas ytterligare i undergrupper enligt molekylarslagen.

²LAs kommentar: Eterhöljet energiseras direkt genom triadens fysiska atom, medan organismen icke energiseras direkt utan indirekt, genom eterhöljet. Därav kommer resonemanget om att ”organismen inte är en princip”.

³Mentaldevaerna (47:4-7) arbetar genom förstatriadens mentalmolekyl och är indelade i fyra grupper (LA: enligt molekylarslagen 4-7). De utgör den första förtätningen av människans lägre trefald av höljen (organismen räknas ej), representerar den lägsta manifesta-

tionen av kraft som utgått från kosmiska kausal-mentalvärlden (29–35) och har sin förbindelse med människorna genom förstatriadens mentalmolekyl.

⁴Dessa devaer besjälade materien i människans inkarnationshöljen, liksom augoeiderna offerar sig för att skänka människan hennes kausalhölje och självmedvetenhet.

⁵LA: I esoteriken kallas förstatriadens och inkarnationshöljens devaer traditionellt ”mån-pitarer” enligt genomgående symbolen ”månen” för förstatriaden. Sanskritordet pitar betyder ”fader”. Jag föredrar formen pitar framför den i äldre esoterisk litteratur vanligen brukade formen pitri. Också H.P.B. använder ibland formen pitar, se till exempel *Den hemliga läran*, del II, s. 95. Augoeiderna kallas enligt samma symbolik ”solpitarer”.

⁶Förstatriadens devaer kan i samband med människan indelas i tre grupper. Den högsta gruppen mottar energin från augoeiderna och besjälade triadenheternas spiraler. Den mellersta gruppen är den positiva energi som bygger människans inkarnationshöljen. Den lägsta gruppen är den energiserade materien i de tre höljen. (LA: Kvalificerande uttrycket ”i samband med människan” är ägnat att påminna oss om att människomonaden icke är ensam om att äga en förstatriad, att även mineral-, växt- och djurmonader har förstatriader och att höljebyggande devaer är verksamma även i de undermänniska evolutionsrikerna.)

⁷Solsystemiskt sett representerar de materieaspekten (LA: och framför allt världarna 47:4–49:7). De är produkter av tidigare cykler, där medvetenhetsaktivitet förvärvades allmänt men självmedvetenhet förvärvades endast av vissa kosmiska väsen, som sedan passerade igenom medveten materia och skänkte denna den potential som möjliggör för atommaterien efter många eoner att utveckla självmedvetenhet.

⁸De gamla esoteriska benämningarna för de tre grupperna av lägre höljebyggande devaer är: 1) pitarerna som ser men inte berör och inte handhar, 2) pitarerna som berör men inte ser, 3) pitarerna som hör men varken ser eller berör. Eftersom de alla har förmågan av esoterisk hörsel, kallas de ”pitarerna med öppna öron”. De arbetar helt under augoeidernas mantra. De är likväl en mycket viktig grupp av devaer (LA: och elementaler). De utgör en grupp, som kom i manifestation som en samordnad trefald först i fjärde eonen för att skänka människan höljen. Grunden härtill ligger i skörden för de sju planetväsendena, när de energiserar fjärde, femte och sjätte hierarkierna. I den föregående eonen i varje 49-klot nådde dessa tre grupper ett visst stadium av utveckling (LA: och inveckling) och representerade den högsta evolutionen (LA: och första involutionen) i de tre lägsta världarna, 47–49. Endast de mest fulländade atomerna ingår i människans höljen, de som ingått i de högre evolutiva formerna.

⁹LA: Här använder CF för de tre lägsta världarna, 47–49 (egentligen 47:4–49:7, eftersom kausalvärlden, 47:1-3, hör till andratriaden) beteckningen ”materieaspekten”. Denna beteckning, som hos den genomsnittlige läsaren måste ge upphov till begreppsförvirring, sammanhänger med att världarna 47–49 är förstatriadens världar och att det i förstatriaden är främst materieaspekten, som kommer till uttryck. På motsvarande sätt betecknas andratriadens världar, 45–47 (exaktare: 45:4–47:3), som ”medvetenhetsaspekten” eller ”själen” och tredje-triadens världar, 43–45 (exaktare: 43:4 – 45:3), som ”viljeaspekten” eller ”anden”. (L3 4.1.10)

¹⁰Energiernas växelverkan mellan augoeiderna (CF: solpitarerna) och inkarnationshöljens byggande devaer (CF: mån-pitarerna) får en mycket bestämd inverkan på den lägre gruppen, inkarnationshöljens devaer, och är ett av de medel, med vilka de med tiden når det stadium, där augoeiderna nu befinner sig. Människan bör därför tänka på vad hon riktar sin tanke- och känslöenergi på. Hon har ett ansvar också för att bistå höljesdevaerna i deras evolution.

¹¹Det finns också i samband med vårt egendomliga (observera ordvalet! MV 3.19.5, 9.103; L1 2.13.18; L2 7.2.9; L5 23.3.3) 49-klot de höljesdevaer som nådde sitt nuvarande aktivitetsstadium i mánkedjan. De är devagrupper men har till skillnad från augoeiderna inte passerat det stadium i devaevolutionen, vilket motsvarar människoriket (LA: är inte självmedvetna väsen). De har alltså detta stadium framför sig, och deras nuvarande erfarenhet i samband med den mänskliga evolutionen ingår i denna plan. Det måste ihågkommas att det är en

grundlag i evolutionen att varje väsen kan skänka endast det som det självt äger, och ägandet av medvetenhetens olika egenskaper och förmågor, antingen det gäller en atom eller en solhärskare, är resultatet av långa cykler av förvärv. Augoeiderna kunde därför ge människan självmedvetenhet, höljesdevaerna däremot endast höljenas instinktiva medvetenhet. I sin kollektivitet i alla naturrikerna på vår planet och överallt annorstädes ger de planethärskarna och solhärskarna den totala materiemedvetenheten i dessas respektive höljen.

¹²Det finns solänglar och månpitarer också för solsystemet och 49-kloten. Det finns i samband med ett solsystem vissa kosmiska himlakroppar, som har en bestämd inverkan på solsystemet liksom månen har på jorden. Det pågår alltså krig mellan solsystemiska ”månpitarer” och väsenden som i de kosmiska världarna motsvarar solänglarna. Här måste man betänka att solhärskaren har emotional- och mentelhöljen i de kosmiska världarna, vidare att det finns solsystem i färd med att upplösas, ungefär som vår måne, och att vårt solsystem en gång skall ingå i ett dylikt tillstånd. Här ligger det ondas verkliga mysterium och förklaringen av symbolen ”kriget i himlen”. Vidare måste ihågkommas att 49-klot inträder i obskuration och dör genom att evolutionsmonaderna avgår. Det som därefter är kvar, är endast den negativa energin, som gradvis skingras och ingår i den centrala reservoaren. Sfären upplöses därmed. Detsamma gäller månen och alla andra dylika himlakroppar. 16.1.4-7

10.5 Allmänt om augoeidernas arbete med kausaliseringen och byggandet av kausalhöljet

¹Kausaliseringen, alltså monadens förvärv av ett kausalhölje, markerar ett stadium i processen för intensifieringen av förstatriadens energi. Monaden är därefter redo för självmedvetenhet.

²LA: Kausalhöljet är väsentligen det tolvbladiga kausalcentret (”lotusblomman”). Det omgivande höljet är en underordnad företeelse.

³Mycket viktigt att veta är att augoeiderna bygger kausalcentret med dess kronblad av sin egen materia, som är materia energiserad med självmedvetenhet. Därefter energiserar de förstatriaden med sin egen positiva kraft, så att femte spiralen i triadens atomer (LA: mentalmolekylen, 47:4, består som alla molekyler av atomer) med tiden kan nå full aktivitet och funktionsduglighet. Alla möjligheter, allt hopp om mänskligt framåtskridande ligger i dessa båda fakta.

⁴Allt som H.P.B. har att säga om jordkedjans tre första eoner (LA: texten lyder här, CF 769, felaktigt ”scheme”, alltså 49-klot, men det skall givetvis vara ”chain”, kedja) uppfattas såsom handlande om hur kausalhöljet förtätades i kausalvärlden, så att människan kunde framträda i fjärde eonen. (LA: Detta finns sammanfattat i kompendierna om esoterisk antropologi.)

⁵Formen byggs och bereds, innan den tas i anspråk av människomonaden. Kausalhöljet byggs i 47:3-materien. Augoeiderna vitaliserar det med sin egen energi. Deras positiva energi i förening med materiens negativa verkar en tillfällig krafternas jämvikt, varav kausalhöljets genomskinlighet är resultatet. Det blir den nyvordna människomonadens sak att först störa denna jämvikt och sedan återvinna den på en högre nivå, skapa en form som strålar av alla grundfärgerna.

⁶När augoeiderna kommer in för att förena andratriaderna med förstatriaderna och så framkalla självmedvetenhet, inträffar fyra händelser, som närmast anges i sin tidsföljd.

⁷För det första. Det uppstår i 47:3-materia nio vibrationer, motsvarande augoeidernas femfaldiga vibration i förening med den fyrfaldiga vibration som innebor i detta molekyllärlag, det femte nedifrån räknat. Därmed frambringas det i förstone niofaldiga kausalcentret, som på detta stadium är tätt sammanslutet, endast en knopp. Bladen vibrerar och utstrålar glittrande, inte särskilt starkt ljus. Dylika kausalhöljen på ”knoppstadiet” är ordnade i grupper alltefter de olika grupper av augoeider som format dem och har dem om hand.

⁸För det andra. Genom intelligensaktiviteten uppstår i kausal-mentalvärlden en energitriangel, som begynner sakta cirkulera mellan andratriadens mentalatom, en punkt i kausal-lotusens mitt och förstatriadens mentalmolekyl. Denna energitriangel, som även kallas ”intelligenstriangeln” (CF: manastriangeln), växer sig allt starkare, tills den framkallar ett gensvar i

form av vibrationer från både det högre och det lägre, det essentiala och det mentala. Denna triangel är kärnan till det framtida antahkarana. Det är den högt utvecklade människans uppgift att förvandla denna triangel till en enhet och genom osjälvisk enhetssträvan (som är förädlad emotionalitet påverkande såväl det kausala som det essentiala) förvandla den till den väg, på vilken monaden skall stiga upp till andratriaden.

⁹*För det tredje.* Essentialenergi strömmar ner genom intelligenstriangeln, tills den når en punkt alldeles i lotusblommans mitt. Där verkar den så, att ytterligare tre blad bildas, som sluter sig kring lågan i mitten, täcker den och håller den täckt, tills ”ädelstenen i lotusblomman” skall avslöjas. Kausalotusen består nu av tolv kronblad, varav nio framträder som knoppblad och tre är fullständigt dolda. Samtidigt innesluts förstatriaden med sina tre enheter i lotusen och framträder nu som tre ljuspunkter i den lägre delen av lotusknoppen, under den centrala delen. Förstatriaden framträder i detta skede som en svagt lysande triangel.

¹⁰Fastän kausalhöljet endast är i ett embryoniskt tillstånd, är det nu berett för full aktivitet i eonernas rad, och det är fullständigt i sin trefaldiga natur. Materieaspekten, som avser människans materiehöljen i världarna 47:4–49:7, kan utvecklas och styras genom förstatriadens tre enheter. Viljeaspekten ligger dold i lotusblommans hjärta för att avslöjas i sinom tid, när augoeiderna slutfört sitt verk. Medvetenhetsaspekten, andratriadens (AAB: det gudomliga Egot) kärlek–visdom uttryckande sig genom kausalmedvetenheten, är den dominerande. I de nio kronbladen ligger alla möjligheter, all inneboende förmåga att utvecklas och all förmåga att fungera som en självmedveten monad, det som vi kallar människa.

¹¹Allt detta har åstadkommit genom att vissa väsen offrat sig för att människan skall kunna finnas till. Av sitt eget väsen skänker de vad som behövs för att alstra den individualiserande principen och självmedvetenheten och så möjliggöra för monaden att inträda i ett fullare liv medelst den begränsning formen ger, med hjälp av de lärdomar som inhämtas på en lång pilgrimsvandring och genom tillgodogörandet av erfarenheten av många existenser.

¹²*För det fjärde.* När dessa tre händelser inträffat, dras det ljus, som cirkulerat i intelligenstriangeln, tillbaka till lotusblommans centrum, så att denna prototyp för det framtida antahkarana försvinner. Den trefaldiga energin – kronbladen, förstatriaden och ”ädelstenen” – är nu centraliserad, ty nu måste en impuls alstras, som igångsätter en energiström från det nybildade kausalhöljet till mental-, emotional- och fysiska världarna.

¹³Som vi sett, fick augoeidernas arbete i kausalvärlden till resultat att det strömmade ner energi från tredjetriaden och att denna energi i förening med förstatriadens energi bildade kausalhöljet i kausalvärlden. I det vanliga elektriska ljuset har vi ett exempel på detta. Genom att två poler föres samman alstras ljus. Här handlar det om tredjetriadens ljus, och det är sju slag av kraft eller energi i samband med den ena polen och fyra slag i samband med den andra.

¹⁴Även om den igångsättande impulsen kommer från mittpunkten, är detta alltså inte i förstone uppenbart. I kausaliseringsögonblicket framträder i kausalvärlden en vag kontur av en form, och det är uppenbart att denna händelse måste ha föregåtts av något slags förberedelse. Genom augoeidernas verksamhet har de tolv kronbladen gradvis tagit form, punkten av tredjetriadenergi i mitten gjort sig gällande, även om den ännu icke intagit sin plats. Sedan tar de tre första kronbladen form och sluter sig om den vibrerande punkten eller ”ädelstenen” genom attraktionens lag. Ett efter ett tar de nio andra kronbladen gestalt, allteftersom vibrationerna börjar påverka kausalmaterien. De tre slagens kronblad står vart och ett under inflytande av någon av de tre större strålarna, som i sin tur påverkas från kosmiska centra.

¹⁵Dessa tätt slutna kronblad bildar en knopp. Vibrationer ses pulsera i knoppen, nätt och jämnt så starka att de vittnar om att knoppen lever. Skugglik och svag synes kausalhöljets yttre kontur. Höljet är en ovoid eller ett klot och alltså mycket litet. Denna process att bilda kausalcentret har pågått alltsedan den djuriska människans förstatriad nådde det stadium, där hennes självinitierade energi kunde börja göra sig gällande i det mentala. När inkarnationshöljerna (eter-, emotional- och mentalhöljerna) når en högre grad av självaktivitet och

egenstrålning, börjar detta dimmiga hölje i 47:3 att organiseras. Detta sker som resultat av det lägres dragningskraft på det högre och såsom tredjetriadens gensvar på förstatriadens attraktion. Men kausalisering i egentlig mening har ännu inte skett. Denna strålningsverksamhet i förstatriaden och nedströmning av energier från tredjetriaden tar en lång tid, under vilken augoeiderna arbetar i kausalvärlden med kausalhöljet och de lägre byggande devaerna arbetar i sina lägre världar med inkarnationshöljerna.

10.6 Kausalgrupperna

¹De individuella kausalhöljerna bildar grupper. Dessa grupper bildar i sin tur ett större centrum, en större lotus, som är bärare av ett större väsens medvetenhet. Detta väsens "ädelsten" finns i 47:2. Alla dessa större väsen bildar i sin tur sju grundläggande grupper. Dessa sju grupper eller aggregat av kausalhöljen utgör hos planethärskaren sju centra för medvetenhet och vilja. Dessa sju centra kommer med tiden att syntetiseras i de tre högre centren, så att all den energi och kraft som de representerar har samlats och upptagits av det centrum hos planethärskaren som motsvarar människans högsta centrum, hjässcentret.

²Varje planethärskare är bärare av en typ av kosmisk energi. Vart och ett av hans centra är bärare av denna energi i en av dess sju differentieringar. Vart och ett av dessa sju centra manifesterar sig i sin tur genom kausalgrupperna, som består av de energicentra vi kallar kausalhöljen.

³Dessa mängder av kausalgrupper utgör en enda sammanhängande helhet, ehuru de alla är olika i fråga om sin utvecklingsnivå och energiutstrålning. Liksom lotusblommans kronblad utvecklas i olika ordning och vid olika tider, så utvecklas också kausalgrupperna olika i tid och ordningsföljd. Detta erbjuder ett storslaget skådespel för dem som äger kausal syn. Liksom 45-jaget kan fastställa utvecklingsnivån hos de människomonader, som ingår i en kausalgrupp, genom att studera dennas beskaffenhet, så kan planethärskaren genom medveten identifiering fastställa de olika medvetenhetsnivåerna hos de olika grupper, genom vilka hans arbete skall utföras.

⁴Människomonadens inkarnation i fysiska världen styres alltså av impulser från tre olika slags väsen: för det första av impuls från det kollektivväsen som representerar någon av de sju understrålarna, alltså något av de sju större gruppväsendena; för det andra av impuls från den mindre kausalgruppen; för det tredje av det enskilda kausalväsendets egen impuls. Impulsen från understrålens gruppväsen utgår från den dominanta monadens vilja och avsikt. Den mindre kausalgruppen har ingen dylik dominant (LA: med "dominant" menas den högst utvecklade monaden i ett kollektivväsen och en monad som har minst ett evolutionstrikes försprång framför alla övriga i kollektivet ingående monader; KOV 2.16.7, 4.7.3), utan dess ingående monader tillhör alla människoriket, och dess impuls är av begär färgad vilja. Kausalväsendets egen impuls är grundad på människomonadens begär att manifesteras i fysiska världen.

⁵LA:s kommentar: Skilj noga på kausalväsen och kausaljag! Kausalväsen är varje monad, som förvärvat eget kausalhölje men ännu inte är självmedveten i detta. Kausaljag däremot är en monad, som förvärvat kausal självmedvetenhet. MV 7.16.4-7, 10.2.3

⁶Allteftersom människans identifiering med sin grupp mognar, förfinas begärsimpulsen, så att den till sist ersätts av gruppviljan. Människomonaderna inkarnerar alltså inte individuellt utan enligt gruppdriften och alltså kollektivt. Detta är grunden till kollektiv sådd och skörd och släkternas sådd och skörd. Den individuella driften är naturligtvis en reaktion på gruppens drift och resultat av individuell sådd och skörd.

⁷Genomsnittsmänniskan är begränsad till att tänka i sin fysiska hjärna och kan därför inte tänka i gruppbegrepp.

⁸Varje grupps eller individs kausalimpuls gör sig gällande som en pulsering eller ett energiinflöde, som utgår från lotusblommans mittpunkt. Denna centrala aktivitet åstadkommes genom att planethärskaren verkar genom grupperna i hans centra. Beroende på vilket

centrum som stimuleras kommer de i detta centrum ingående grupperna att stimuleras.

⁹Ur gruppcentret utgår alltså en drift till förnyad aktivitet, och denna drift sprider sig genom *gruppens lotus*, tills de kausalväsen, som svarar på just denna departementsvibration, esoteriskt sett ”vaknar”. Hela tiden har denna kraft (såvitt gäller monaderna) utgått från tredjetriaden och passerat mittpunkten (LA: grupplotusens mittpunkt) till de andra mittpunkterna (LA: de enskilda kausallotusarnas mittpunkter). I varje sådant fall påverkas den positiva kärnan av detta framblixtrande av elektrisk energi. Var och en av punkterna i fråga svarar genom att först draga in och sedan sända ut energi. Var och en av protogonerna låter ett ord ljuda. Detta ord blir till ett mantra, och augoeiderna vibrerar till gensvar.

10.7 Augoeidernas arbete vid människans inkarnation

¹Augoeidernas och höljesdevaernas samfälliga arbete med kausalväsendets inkarnation handlar det om härnäst. Drivet av begär efter fysisk erfarenhet har kausalväsendet tagit första steget, och en vibration, utgående från lotusknoppens centrum, har nått kronbladen och alltså vibrerat i devamaterien, den materia augoeiderna aktiverar. Allteftersom augoeiderna sätts i verksamhet (enligt vilken grupp som påverkas), ökas vibrationen och utsänds ett tvåfaldigt ljud. Detta tvåfaldiga ljud är grundvalen för det mantra som kausalväsendets inkarnation bygger på. Vibrationen pulserar igenom den yttersta kretsen av kronblad (ty de tre inre kretsarna är ännu inte mottagliga), når till förstatriadens krafttriangel och vitaliserar triadenheternas tre lägsta spiraler, åstadkommer ett visst gensvar i den fjärde men förmår inte väcka de tre högsta. I varje eon aktiveras en av spiralerna i tur och ordning (DVS 2.57.2), och när i denna fjärde eon den fjärde spiralen aktiverades, uppstod därigenom människoriket. Först i nästa eon blir den femte spiralen en aktivt fungerande enhet på ett sätt som nu är ofattbart.

²Det här sagda avser främst den mänsklighet som kausaliserade på vårt klot i denna eon men gäller även det tidigare sjuklotet. De människomonader, som kommit till vårt sjuklot från den tidigare månkedjan, är emellertid i regel långt framom jordmänskligheten i sin medvetenhetsutveckling, varför femte spiralen hos dem vaknar till organiserad aktivitet redan i denna eon. Allt i naturen ”överlappar”. (LA: Med ”jordmänskligheten” menas den del av mänskligheten som kausaliserade i vårt sjuklot, de ”fyrtio procenten”.)

³När denna vibration från viljeaspekten i mitten nått förstatriaden, anger det att hela lotusen vänder sin kraft nedåt. Under inkarnationsperioden går sedan kausalenergin ström mot det lägre och alltså bort från det högre. På detta stadium är det mycket litet av kausalenergin som riktas mot tredjetriaden, ty kausalväsendet har ännu inte alstrat tillräckligt mycken kraft och är ännu inte självaktivt gentemot tredjetriaden. Dess verksamheter är främst inåtvända och självcentrerade under större delen av tiden eller också riktade mot att väcka förstatriaden och inte mot att utveckla kronbladen.

⁴De tre grupper av augoeider, som arbetar med människans evolution i kausal-mentalvärlden, har, som vi sett, var och en sina bestämda sysslor, och den lägsta sysslar främst med att överföra energi till förstatriaden. Det är när denna lägsta grupp ljuder kausalmantrat, som månpitarerna sätter i gång med sitt arbete.

⁵Så är det i solsystemets alla 49-klot, men i Jordens 49-klot uppstod ett särskilt förhållande på grund av det planetariska misslyckande som skedde i månkedjan. Detta är grunden till den krafternas nuvarande jämvikt som råder i vår kedja. Det är i fjärde kedjan i varje 49-klot, som augoeiderna börjar sitt arbete med människan. Också månpitarerna är verksamma med hennes höljen genom den impuls augoeiderna ger. Den materia, som ingår i dessa höljen, har genomgått tre kedjor och i denna kedja tre runder eller eoner och därmed nått en viss vibrationsförmåga (LAs kommentar: här finns en analogi med energins fyra varv i förstatriadens triangel, 10.3.2). Annorlunda uttryckt: tredje naturrikets ton kan fås att ljuda klart, följs naturligt av det femtes ton, som dominerar. Det samtida ljudandet av det tredjes och det femtes på planetens egen ton ger en treklang, en fjärde, sammansatt ton. Detta är mänsklighetens treklang. Inom

mänskligheten finns återigen en mångfald byggd på dess egen treklang, och denna ger de många treklangerna och tonerna, som i sin tur ger manifestationen i lägre materia.

⁶Kausalenergens väg till förstatriaden kan nu anges. I var och en av de tre världarna (47:4, 48:1 och 49:1) är arbetet trefalt: 1) Triadenhetens gensvar på augoeidernas vibration eller annorlunda uttryckt: den högsta gruppen månpirarers gensvar på kausalväsendets treklang. Detta påverkar avgjort triadenhetens spiraler enligt kausalväsendets utvecklingsstadium. 2) Mental-, emotional- eller etermateriens gensvar på triadenhetens vibration. Detta avser den andra gruppen av månpirarer, vilka har till uppgift att omkring triadenheten samla materia, som svarar på en viss ton. De arbetar enligt lagen om magnetisk attraktion och är triadenhetens attraherande energi. I en mycket liten skala har triadenheten i förhållande till höljematerien en funktion liknande solens förhållande till all övrig materia i solsystemet. Den är kärnan av attraherande kraft. 3) Den negativa höljemateriens gensvar och dess gestaltande till önskad form genom de två högre devagruppernas tvåfaldiga kraft.

⁷Enheten i detta trefaldiga arbete framgår av att materien i varje solsystemvärld indelas i atommateria, molekyllarmateria och elementalessens. Orden ”materia” och ”essens” kan med fördel bytas ut mot ”energi”. Den tredje gruppen månpirarer är egentligen inte pirarer över huvud taget utan elementaler, blinda och oordnade krafter som styres av de två första gruppernas energier. Endast den första och högsta gruppen är pirarer i egentlig mening.

⁸För att återvända till de inkarnerande människomonaderna: När den igångsättande impulsen har givits, dallrar vibrationen genom kronbladen och börjar aktiviteten i de blad som svarar på ordets ton. Augoeiderna riktar vibrationen och ljuder mantrat för kausalväsendet ifråga. När vibrationen når triadens mentalmolekyl, kallas månpirarerna till verket. De börjar då arbeta fram sina formler för de slags höljen som erfordras.

⁹Här bör noteras att monaden i tredjetriaden arbetar genom maktord, i andratriaden genom mantran, i förstatriaden genom matematiska formler.

¹⁰När protogonerna låtit ordet ljuda, stillnar energin i lotusblommans mitt. Arbetet har igångsatts, och hela processen fortsätter därefter lagenligt. Augoeiderna har begynt sin verksamhet, och först när deras arbete har nått en mycket hög nivå, kan protogonerna spela en aktivare roll. När augoeiderna låter det mantra ljuda, varmed de styr sitt arbete, svarar månpirarerna på vissa ljud däri (till en början långt ifrån alla) och sammanställer av dessa ljud den formel, enligt vilken deras arbete måste gå vidare. Sålunda ligger ordet till grund för mantrat och mantrat för formeln.

¹¹Vid varje inkarnation fordras finare höljen, varför formlerna blir mer invecklade och de ljud de bygger på blir fler. Med tiden fullbordas formlerna och svarar månpirarerna inte längre på de ljud eller mantran som ljuder i mentalvärlden. Detta anger fulländningens stadium och visar att förstajagets världar inte längre övar någon dragningskraft på människomonaden ifråga. Begär efter manifestation och erfarenhet i dessa lägre världar finns då inte längre, och endast medveten avsikt finns kvar. Först då kan det verkliga mayavirupa byggas. Då ljuder 45-jaget själv mantrat och bygger utan formler höljen i de tre lägre världarna. Redan när människan är aspirant på lärjungaskapet, börjar Augoeides’ mantran avtaga och Protogonos’ ord sakta framträda, samtidigt som kronbladen i den tredje kretsen öppnas. När också de tre i den innersta, fjärde kretsen öppnas och gnistan i mitten avslöjas, vet monaden själv hela ordet och behövs inte längre (LA: Augoeides’) mantran och (LA: månpirarernas) formler.

¹²Planethärskaren låter sitt ord ljuda i kosmiska världar, varpå detta ord sammanfattas i mantran i kosmiska etervärlden (43–46), ty han kan skapa medvetet i dessa världar. Likväl arbetar han genom formler i kosmiska grovfysiska världen (47–49), människans tre världar.

Ovanstående text utgör avdelning 10 av boken *Kosmisk intelligens och dess manifestation i solsystemet, planeterna och människan*, en av Lars Adelskog gjord hylozoisk (pytagoreisk) parafra av och kommentar till *A Treatise on Cosmic Fire* av Alice A. Bailey och D.K.